

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI****HOTĂRÂREA nr. 2574****din 02 noiembrie 2023**

Prin Raportul nr. 23-1347/2023, Inspecția Judiciară - Direcția de inspecție pentru judecători a înaintat Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor efectuate cu privire la solicitarea de apărare a independenței puterii judecătorești.

Analizând raportul Inspecției Judiciare și văzând înscrisurile atașate, Secția pentru judecători reține următoarele:

Prin adresa nr. 2/15128 din data de 20 iulie 2023, Consiliul Superior al Magistraturii a sesizat Inspecția Judiciară, în condițiile art. 31 alin. (1) din Legea nr.305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în legătură cu cererea privind apărarea independenței și imparțialității judecătorilor, ca urmare a aspectelor semnalate de Asociația Judecătorilor pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Ulterior, prin adresa nr. 2/15799 din 23.08.2023, în continuarea adresei nr. 2/15128/20.07.2023, Consiliul Superior al Magistraturii a înaintat adresa Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1428 din 1 august 2023, prin care se fac observații în legătură cu cererea formulată de Asociația Judecătorilor pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Prin cererea înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii la data de 20 iulie 2023, Asociația Judecătorilor pentru Apărarea Drepturilor Omului,

în calitate de _____ a solicitat sesizarea Inspecției Judiciare pentru efectuarea verificărilor care se impun față de afirmațiile făcute de _____

_____ într-un interviu recent acordat platformei educaționale _____ în care a afirmat: „... *Dacă ajungem la și la persoane despre care știm sigur că fac treburile alea, la fel, luăm în mai puțin de o oră un mandat pe securitate semnat electronic de director, de procuror, de procurorul general, de un judecător de la ICCJ...*”

S-a apreciat de către Asociație că afirmațiile făcute de _____ pot fi de natură să inducă percepția unei colaborări

instanța din vârful ierarhiei sistemului judiciar, iar acest fapt poate afecta independența puterii judecătorești, în ansamblul său.

S-a susținut că, în aceste condiții, acreditarea publică, de către un important reprezentant a ideii că justiția poate avea și alte coordonate de funcționare decât cele stabilite de lege poate ridica serioase îndoieli cu privire la independența judecătorilor. În același timp, afirmația potrivit căreia în mai puțin de o oră se obține un mandat de siguranță națională, ce reprezintă o măsură de maximă importanță, ar putea impune și necesitatea efectuării unor verificări cu privire la procedurile judiciare cu acest obiect și, respectiv, la modul în care independența și imparțialitatea judecătorilor își îndeplinesc pe deplin rolul în acest proces.

Din verificările efectuate de inspectorul judiciar desemnat rezultă următoarele:
este

care îndeplinește rolul de
).

Persoana nominalizată anterior a acordat un interviu platformei educaționale
(semnat de jurnalistul _____), răspunzând mai multor
întrebări adresate de către moderator.

După apariția interviului acordat de _____ fost identificate mai multe
articole de presă, respectiv:

La data de 18 iulie 2023, pe site-ul www.luju.ro au fost publicate articolele: “
_____, sub semnătura jurnalistului _____ sub semnătura
jurnalistului _____, sub semnătura jurnalistului _____

La aceeași dată, pe site-ul www.puterea.ro a fost publicat articolul “
: *Închidem site-urile și luăm mandate pe siguranță națională dacă un partid vrea
să câștige alegerile prin acțiuni hibride*”, sub semnătura jurnalistului _____

Tot în data de 18.07.2023, pe site-ul www.qmagazine.ro. a fost publicat articolul
“*Avertismentul generalului _____ înainte de alegeri: Închidem site-uri! Luăm în mai
puțin de o oră un mandat!*”, sub semnătura jurnalistului _____

Pe site-ul www.rgnpress.ro, la 18.07.2023, a fost publicat articolul “*Dictatură pe față!
Partidele nu vor mai putea deturna voturile prin
manipulări social-media*”, iar pe www.spotmedia.ro, articolul “*Un general explică noile puteri
ale SRI, care poate să închidă site-uri: Nici nu se știe că suntem noi în spate!*”.

Pe site-ul www.mediafax.ro a fost publicat articolul “*_____*
_____ după afirmațiile controversate dintr-un
interviu”.

La data de 20.07.2023, pe site-ul www.libertatea.ro a fost publicat articolul *“Declarațiile unui general SRI demonstrează cum noua Lege a securității cibernetice poate pune în pericol alegerile libere, susține ...”, sub semnătura jurnalistului*

La data de 21.07.2023, pe site-ul www.r3media.ro a fost publicat articolul *“, consideră că afirmațiile generalului ... pun în pericol libertatea alegerilor: Din declarațiile generalului rezultă suficient de clar că partidele politice nu își vor putea face decât o campanie electorală agreată/acceptată de SRI”.*

Articolele de presă fac referire la interviul ... și evidențiază anumite aspecte explicate de acesta ca fiind prevăzute de noua Lege a securității cibernetice, aplicate la anumite situații particulare.

Majoritatea articolelor de presă interpretează răspunsurile sale și preiau afirmația acestuia că SRI va putea obține într-un interval de o oră mandate de siguranță națională de la judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În articolul www.qmagazine.ro se prezintă pasaje din interviul generalului SRI

“Mandatul e simplu. Pe 14 martie, după ce a fost atacată la CCR legea securității și apărării cibernetice - e o Curte care acum văd că ține cu România - curtea a declarat legea constituțională în integralitatea sa. La art.3 s-au adăugat trei litere. Litera “p” e cea care se referă la acțiuni hibride, dezinformare, dar numai acelea care schimbă ordinea constituțională, și dacă discutăm despre alegeri, ne aflăm în această situație (acțiuni derulate de către o entitate statală sau nonstatală, prin realizarea, în spațiul cibernetic, a unor campanii de propagandă sau dezinformare, de natură a afecta ordinea constituțională).

Deci din martie avem lege care ne obligă să acționăm. Ce face centrul în această situație? Dacă acea campanie e una de dezinformare, un atac hibrid la ordinea constituțională, adică influențează alegerile, influențarea însemnând că voința electoratului, care e parte din constituție, este schimbată, adică votul nu mai e conform voinței fiecăruia și există influențe care conduc către alte procente și se schimbă ordinea constituțională, atunci noi ne folosim toate mijloacele și forța de care dispune serviciul de informații pentru a elimina acea amenințare. Asta înseamnă că contracarăm campania online, înseamnă că dacă discutăm de o agenție de informații sau de site-uri, le putem pune jos, cu ajutorul ... cu ajutorul directoratului național de cibernetică, în multe situații nici nu se știe că noi suntem în spate și facem toată treaba. Mergem către instituțiile care au atribuții de a le închide, le dăm toate informațiile, iar ele iau acele măsuri.

Dacă ajungem și la persoane despre care știm sigur că fac treburile alea, la fel, luăm în mai puțin de o oră un mandat pe siguranță semnat electronic de director, de procuror, de procurorul general de un judecător de la ICCJ. Nu se mai face nimic pe hârtie, totul e electronic”.

În cuprinsul aceluiași articol de presă se precizează că: *„generalul atunci când a evocat durata de o oră pentru obținerea unui mandat de urmărire într-un caz de siguranță națională, a avut în vedere cazuri de contraterorism și atacuri cibernetice în care, într-adevăr, este o procedură rapidă, pentru o reacție de apărare care trebuie să fie aproape instant. În cazul altor fapte, este nevoie de mai multe zile pentru admiterea mandatelor de interceptare, dar vorbim de un alt grad de urgență”.*

S-a reținut că se poate observa că articolele de presă identificate par să aibă un conținut care să influențeze opinia publică în sensul că Serviciul Român de Informații ar putea obține de la Înalta Curte de Casație și Justiție un mandat pe siguranță națională într-un interval de o oră și că acest interval de timp nu ar fi suficient pentru ca judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție să efectueze verificările impuse de lege.

De asemenea, s-a reținut că se încearcă a se induce ideea că Serviciul Român de Informații ar avea influență la Înalta Curte de Casație și Justiție, prin faptul că

S-a arătat că Legea nr. 51/1991, republicată, cu modificările și completările următoare stabilește procedura de înregistrare și soluționare a dosarelor având ca obiect cereri de autorizare a unor măsuri care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului.

Potrivit art. 8 alin. (1) din acest act normativ, activitatea de informații pentru realizarea securității naționale se execută de Serviciul Român de Informații, organul de stat specializat în materia informațiilor din interiorul țării, Serviciul de Informații Externe, organul de stat specializat în obținerea din străinătate a datelor referitoare la securitatea națională, și Serviciul de Protecție și Pază, organul de stat specializat în asigurarea protecției demnitarilor români și a demnitarilor străini pe timpul prezenței lor în România, precum și în asigurarea pazei sediilor de lucru și reședințelor acestora.

S-a precizat că legea anterior menționată stabilește expres și limitativ situațiile în care pot fi efectuate activitățile specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți ale omului, în ce constau aceste activități (art. 14) dar și o procedură specifică de autorizare, competența aparținând Înaltei Curți de Casație și Justiție, relevante sub aspectul procedurii de autorizare fiind dispozițiile art. 15 - 20.

Astfel, potrivit art. 15 din Legea nr. 51/1991, *„(1) Propunerea de autorizare a unor activități specifice din cele prevăzute la art. 14 alin. (2) se formulează în scris și trebuie să cuprindă: a) numele și funcția persoanei care formulează propunerea; b) data și locul emiterii propunerii; c) date sau informații din care să rezulte existența unei amenințări la adresa securității naționale, prin prezentarea faptelor și circumstanțelor pe care se întemeiază propunerea; d) motivația pentru care se impun activități specifice; e) categoriile de activități pentru care se propune solicitarea autorizării; f) dacă este necesară încuviințarea pătrunderii în*

spații private pentru desfășurarea de activități specifice; g) perioada pentru care se propune solicitarea autorizării; h) identitatea persoanei supusă măsurii, dacă aceasta este cunoscută; i) locul unde urmează a fi executate activitățile propuse, dacă acesta este cunoscut.

(2) Propunerea se înaintează procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și este examinată sub aspectul legalității și temeiniciei, în termen de 24 de ore de la înregistrare ori de îndată în cazurile urgente, de procurori anume desemnați de acesta.

(3) Dacă apreciază că propunerea este nejustificată, procurorul o respinge prin ordonanță motivată, comunicând aceasta de îndată organului care a formulat-o.

(4) Dacă se apreciază că propunerea este întemeiată și sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau înlocuitorul de drept al acestuia solicită în scris președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție autorizarea activităților propuse.

(5) Solicitarea trebuie să cuprindă datele menționate la alin. (1).

(6) Solicitarea este examinată, de urgență, în camera de consiliu de unul din judecătorii anume desemnați de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(7) În cazul în care judecătorul, examinând solicitarea, apreciază că nu sunt suficiente informații, solicită suplimentarea de îndată, în scris, a argumentelor prezentate.”

Conform art. 16 din același act normativ: „În cazul solicitării prelungirii autorizării, cererea se întocmește potrivit art. 15, care se aplică în mod corespunzător, la care se adaugă solicitarea de prelungire a autorizării, cu prezentarea motivelor ce justifică prelungirea.”

De asemenea, s-a arătat că, potrivit art. 17 din Legea nr. 51/1991, „(1) În cazul în care judecătorul constată că solicitarea este justificată și activitățile se impun în condițiile art. 14 alin. (1), dispune autorizarea, prin încheiere motivată, care trebuie să cuprindă: a) denumirea instanței, data, ora și locul emiterii; b) date și informații din care să rezulte existența unei amenințări la adresa securității naționale, prin prezentarea faptelor și circumstanțelor care justifică măsura; c) activitățile specifice autorizate, dintre cele prevăzute la art. 14 alin. (2); d) identitatea persoanei care este afectată de activitățile specifice, prin restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, dacă aceasta este cunoscută; e) organele care efectuează activitățile autorizate; f) persoanele fizice sau juridice care au obligația de a acorda sprijin la executarea activităților autorizate; g) precizarea locului sau a localităților în care se vor desfășura activitățile autorizate, dacă acestea sunt cunoscute; h) durata de valabilitate a autorizației.

(2) Judecătorul emite, totodată, un mandat cuprinzând elementele prevăzute la alin. (1) lit. a) și c) - h).

(3) În situațiile în care este necesar să se autorizeze noi activități decât cele inițiale, desfășurarea acestora în alte locuri sau localități, dacă sunt cunoscute, ori atunci când au intervenit schimbări ale numerelor de apel, mandatul inițial se completează în mod corespunzător, cu aplicarea procedurii prevăzute de art. 15.

(4) Durata de valabilitate a autorizării activităților este cea necesară pentru desfășurarea acestora, dar nu mai mult de 6 luni. Autorizarea poate fi prelungită în aceleași condiții, pentru motive temeinic justificate, fiecare prelungire neputând depăși 3 luni. Durata maximă a autorizărilor cu privire la aceleași date și informații din care să rezulte existența unei amenințări la adresa securității naționale este de doi ani. Activitățile specifice încetează înainte de expirarea duratei pentru care au fost autorizate, îndată ce au încetat motivele care le-au justificat.”

S-a mai arătat că, potrivit art. 18 din același act normativ, „(1) În cazul în care judecătorul constată că cererea nu este justificată, o respinge prin încheiere motivată. Încheierea este definitivă.

(2) O nouă autorizație cu privire la aceeași persoană poate fi solicitată și emisă numai dacă cererea se bazează pe noi date și informații și cu respectarea prevederilor art. 15 - 17.”

S-a mai arătat că, potrivit art. 19 din Legea nr. 51/1991, „(1) Atunci când întârzierea obținerii autorizării ar prejudicia grav finalitatea activităților specifice necesare, acestea se pot efectua cu autorizarea procurorului, pe o durată de maximum 48 de ore, urmând ca autorizarea judecătorului să fie solicitată de îndată ce există posibilitatea, dar nu mai târziu de expirarea acestui termen. Judecătorul se pronunță asupra cererii de îndată.

(2) În cazul în care judecătorul apreciază că se impune continuarea activităților prevăzute la alin. (1), dispozițiile art. 15 - 17 se aplică în mod corespunzător.

(3) Dacă judecătorul apreciază că nu se mai impune continuarea activităților prevăzute la alin. (1), confirmă efectuarea acestora și păstrarea materialelor obținute sau, după caz, dispune încetarea de îndată a acestora și distrugerea materialelor obținute, în termen de maximum 7 zile. O copie a procesului-verbal privind distrugerea se transmite judecătorului.”

De asemenea, s-a precizat că, potrivit art. 20 din același act normativ, „(1) Persoanele care solicită autorizarea, autorizează, pun în executare sau sprijină punerea în executare a autorizării beneficiază de protecția legii și sunt obligate să păstreze secretul asupra datelor și informațiilor de care iau cunoștință cu acest prilej și să respecte prevederile legale privind protecția informațiilor clasificate.

(2) Organele care pun în executare activitățile autorizate sunt obligate să le întrerupă de îndată atunci când temeiurile care le-au justificat au încetat și să îl informeze despre aceasta pe procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție informează Înalta Curte de Casație și Justiție despre întreruperea activităților autorizate atunci când temeiurile care le-au justificat au încetat.

(3) Aceleași organe au obligația să îl informeze în scris pe procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție despre rezultatul activităților autorizate prin mandat și despre măsurile luate, conform legii.

(4) Procedura de autorizare a activităților specifice, precum și desfășurarea activităților autorizate se fac cu respectarea prevederilor legale privind protecția informațiilor clasificate.”

În raport cu aceste dispoziții legale s-a reținut că propunerea de autorizare nu este adresată direct Înaltei Curți de Casație și Justiție, ci este supusă unui filtru de analiză asupra legalității și temeiniciei efectuat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin procurorii anume desemnați pentru această activitate.

După această analiză făcută la parchet, solicitarea de autorizare este înaintată Înaltei Curți de Casație și Justiție, unde este examinată de urgență.

Potrivit celor reținute anterior, s-a constatat că însăși legea prevede că propunerea sau solicitarea de autorizare se face în regim de urgență.

În ceea ce privește durata de timp pentru a fi examinată propunerea, s-a arătat că legea specială impune un interval de maxim de 24 de ore de la înregistrare, când propunerea este examinată sub aspectul legalității și temeiniciei la parchet, ori prevede un interval de maxim 48 de ore, atunci când procurorul poate autoriza activitățile specifice și doar când întârzierea obținerii autorizării ar prejudicia grav finalitatea activităților specifice necesare.

În ceea ce privește autorizarea judecătorului, s-a subliniat că legea specială nu prevede un anumit termen ori interval orar, astfel cum sunt reglementate, spre exemplu, măsurile preventive sau procesuale prevăzute în Codul de procedură penală sau alte legi speciale, ci, atunci când se referă la examinarea propunerii de către Înalta Curte de Casație și Justiție, folosește sintagma *“de urgență”*.

Totodată, s-a arătat că legea specială nu prevede un anumit mod de comunicare între instituții (format letric sau electronic).

De asemenea, s-a subliniat că, potrivit dispozițiilor legale în materie, lucrătorii din cadrul Serviciului Român de Informații nu au acces direct la Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a putea exercita vreo influență asupra judecătorilor, iar dosarele având ca obiect cereri de autorizare a unor măsuri care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale nu sunt înregistrate ca dosare în sistemul informatic ECRIS.

S-a arătat că verificările efectuate de către Inspekția Judiciară în limitele sale de competență relevă că datele comunicate de Înalta Curte de Casație și Justiție nu permit stabilirea unei durate medii/maxime/minime de soluționare a acestui tip de cauze.

În baza verificărilor efectuate, prin raportare la dispozițiile legale, s-a concluzionat că afirmațiile deși neinspirate, nu au fost făcute cu scopul de a acredita ideea că procedura judiciară a emiterii unor mandate în baza legii siguranței naționale ar fi formală sau fără conformitate cu legea, fiind interpretate excesiv în articolele de presă.

Totuși, s-a arătat, este de reținut că, pentru a-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, magistrații au nevoie de încrederea opiniei publice, iar această încredere ar putea fi

afectată inclusiv de afirmații neinspirate ale conducătorilor unor autorități, care pot arunca o umbră de îndoială asupra integrității și imparțialității judecătorilor și procurorilor, motiv pentru care se recomandă ca discursul public să fie întodeauna neechivoc.

Față de cele reținute anterior, s-a considerat că afirmațiile nu pot ridica serioase îndoieli cu privire la independența judecătorilor.

Față de cererea de apărare a independenței puterii judecătorești, Secția pentru judecători reține următoarele:

În calitatea sa fundamentală de garant al independenței justiției, conferită de art. 133 alin. (1) din Constituția României, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora.

Potrivit art. 31 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, *„Secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii au dreptul, respectiv obligația corelativă de a se sesiza, din oficiu, pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor.”*

Alineatul al doilea al aceluiași text de lege prevede că *„Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, secțiile, președintele și vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii, la sesizarea judecătorului sau procurorului care consideră că independența, imparțialitatea sau reputația profesională îi este afectată în orice mod, ori din oficiu, sesizează Inspekția Judiciară pentru efectuarea de verificări, în vederea apărării independenței, imparțialității și reputației profesionale a judecătorilor și procurorilor”.*

În acest context va fi avută în vedere și jurisprudența relevantă în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, în cauza Stângu și Scutelnicu c. României, reținându-se că *“Funcționarii și mai ales magistrații, pe temeiul obligației lor de a fi rezervați, trebuie, pentru a-și îndeplini funcțiile lor, să beneficieze de încrederea publicului fără a fi pe nedrept deranjați. De aceea este posibil să fie necesară protejarea lor contra atacurilor ofensatoare atunci când sunt în funcție”* - Janowski c. Poloniei (GC) nr. 25716/94 § 33 CEDH 1999-1.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a exprimat cu valoare de principiu faptul că întotdeauna ia în considerare rolul special al sistemului judiciar în societate.

“În calitate de garanți ai justiției, acțiunile judecătorilor și procurorilor au nevoie de încrederea cetățenilor. Din această perspectivă, ar putea fi necesară protejarea lor de atacuri distructive lipsite de fundament serios, mai ales că obligația de rezervă interzice judecătorilor vizați să reacționeze (cauza Rizoș și Daskas c. Greciei, nr. 65545/01, Hotărârea din 27 mai 2004, par. 43)”.

Pe de altă parte, potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, *„libertatea de exprimare a gândurilor, opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile”, însă „libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.*

Art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului reglementează libertatea de exprimare, prevăzând că *“orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare”, că “acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere”, dar și limitările exercitării acestui drept printre care și “formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești”.*

Or, maniera în care sunt prezentate, în articolele vizate în prezenta procedură (apărute la data de 18 iulie 2023, pe site-urile www.luju.ro, www.puterea.ro, www.qmagazine.ro, www.rgnpress.ro, www.mediafax.ro; la data de 20.07.2023, pe site-ul www.libertatea.ro; la data de 21.07.2023, pe site-ul www.r3media.ro), aspecte din interviul acordat de

nu reprezintă o depășire gravă a libertății de exprimare, aceste aspecte fiind doar interpretate excesiv în articolele de presă menționate.

Astfel, aceste articole fac referire la interviul _____ și evidențiază anumite aspecte explicate de acesta ca fiind prevăzute de noua Lege a securității cibernetice, aplicate la anumite situații particulare, majoritatea articolelor de presă interpretând răspunsurile sale și preluând afirmația acestuia în sensul că Serviciul Român de Informații va putea obține într-un interval de o oră mandate de siguranță națională de la judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Prin raportare la procedura specială incidentă în materie, afirmațiile _____ deși neinspirate, așa cum a reținut și Inspekția Judiciară prin raportul prezentat, nu sunt de natură a acredita ideea că procedura judiciară a emiterii unor mandate în baza legii siguranței naționale ar fi formală sau neconformă legii.

În acest context, se reține și faptul că puterea judecătorească trebuie să fie independentă, ceea ce implică existența unor anumite garanții, pentru a se evita politizarea și pentru a crea independența și imparțialitatea magistratului.

Când, din anumite motive, funcția și rolul puterii judecătorești sunt diminuate, statul pierde calitatea de stat de drept, cu toate consecințele și implicațiile ce decurg din aceasta.

Din această perspectivă, este de notat faptul că prin cauza Prager și Oberschlick c. Austriei s-a statuat că *“activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”.*

Prin urmare, pentru a-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, magistrații au nevoie de încrederea opiniei publice, iar această încredere ar putea fi afectată de afirmațiile care pun la îndoială integritatea și imparțialitatea acestora.

Or, evaluând starea de fapt anterior referită și prin prisma celor ce preced, Secția pentru judecători, în acord cu aspectele reținute prin raportul supus analizei în prezent, constată că independența puterii judecătorești nu a fost afectată.

În raport de considerentele de mai sus, Secția pentru judecători va dispune aprobarea Raportului Inspecției Judiciare nr. 23-1347/2023 privind apărarea independenței puterii judecătorești.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art. 1 - Aprobarea Raportului Inspecției Judiciare nr. 23-1347/2023 privind apărarea independenței puterii judecătorești.

Art. 2 - Prezenta Hotărâre nr. 2574/02 noiembrie 2023 a Secției pentru judecători se comunică Inspecției Judiciare.

Data în București, la data de 02 noiembrie 2023

Președinte,
Judecător Daniel GRĂDINARU